

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет педагогічної освіти
Кафедра дошкільної і спеціальної освіти

«Допущено до захисту»

Завідувач кафедри

_____ Ковшар О.В.

«__» _____ 2024р.

Реєстраційний No _

«__» _____ 2024р.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ПРОЄКТІВ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ
ДО ПРОВЕДЕННЯ СВЯТ З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ СТАРШОГО
ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ. МЕТОДИЧНА РОЗРОБКА

Кваліфікаційна робота студентки
групи ДВм-23
ступінь вищої освіти «магістр»
спеціальності 012 «Дошкільна освіта»
Медвідь Наталі Олександрівни

Керівник доктор педагогічних наук,
професор Ковшар Олена Вікторівна

Оцінка:

Національна шкала _____

Шкала ECTS _____ Кількість балів _____

Голова ЕК _____

_____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Члени ЕК _____

_____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)

Кривий Ріг – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛІ ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ ЗДО.....	6
1.1. Організація партнерської взаємодії з батьками вихованців.....	6
1.2. Форми взаємодії дошкільного закладу з батьками.....	8
1.3. Теоретичний аналіз впровадження технології проєктної діяльності в сучасному ЗДО	12
Висновки до першого розділу.....	22
II. ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ З ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ПРОЄКТІВ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДО ПРОВЕДЕННЯ СВЯТ З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	24
2.1. Стан досліджуваної проблеми з використання методів проєктів в освітньому процесі закладу дошкільної освіти.....	24
2.2. Презентація методичної розробки «Проєкти з проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку».....	28
Висновки до другого розділу.....	29
ВИСНОВКИ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33
ДОДАТКИ.....	36
Додаток А.....	36
Додаток Б.....	40
Додаток В.....	54
Додаток Г.....	60

ВСТУП

Актуальність дослідження.

Складні умови та суперечливі процеси, що відбуваються у сучасному українському суспільстві, висувають проблеми забезпечення нових підходів до організації діяльності закладів дошкільної освіти.

Нові форми дошкільної освіти створюють сприятливі умови для реалізації педагогічної ініціативи, упровадження наукових доробок, утілення принципів оновленого змісту дошкільної освіти, зазначає Н. Токаренко[13].

Модернізація змісту дошкільної освіти – важливий чинник розвитку системи національної освіти в цілому. Пошук нових технологій в організації освітнього процесу закладу дошкільної освіти, активізація пізнавальної діяльності дітей дошкільного віку спрямовує на такі технології як проєктна діяльність в ЗДО. Проєктна діяльність у роботі дошкільного закладу – вимога часу, спрямована на забезпечення адекватності освітнього процесу та його результатів до сучасних вимог суспільства. Проєктна діяльність є стимулюючим мотивом у реформуванні дошкільної освіти.

Слід відмітити, що шляхом пошуку інноваційних підходів до змісту і форм методичної діяльності, зокрема, через впровадження проєктного методу в діяльності дошкільних закладів реалізуються актуальні задачі зростання професійної майстерності сучасних вихователів.

Вибір цього методу також обумовлено вимогами Базового компонента дошкільної освіти, щодо розвитку особистості, спрямування педагогічної діяльності на розвиток у дітей пізнавальної активності, творчості, самостійного пошуку розв'язання проблеми.

Важливі питання організації проєктної діяльності дошкільників знайшли відображення у наукових роботах Ю. Буракової, Н. Гавриш, В. Деркунської, І. Кіндрат, Т. Піроженко, О.Рейпольської, Н. Токаренко, Л. Швайки та ін.

Попри таке наукове розмаїття, організація проєктної діяльності дітей у закладах дошкільної освіти має ситуативний характер, а використання

потенціалу проєктної технології як засобу організації освітнього процесу в закладі дошкільної освіти, процес взаємодії з батьками вихованців потребує подальших досліджень.

Вибір теми дослідження “**Використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку**” обумовлений актуальністю та необхідністю сталого розвитку.

Мета дослідження – теоретично обґрунтувати особливості використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку; укласти методичну розробку.

Завдання дослідження:

- аналіз та систематизація теоретичного матеріалу з теми дослідження;
- уточнення поняття «проєкт», «проєктна діяльність» ;
- дослідження особливості методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку;
- укласти методичну розробку з використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку .

Об’єкт дослідження – організація взаємодії з батьками вихованців в закладі дошкільної освіти.

Предмет дослідження – використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку.

Методи дослідження. У процесі дослідження для досягнення мети та завдань було застосовано комплекс таких методів: аналіз науково-дослідних джерел та навчально-методичної літератури, передового педагогічного досвіду.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження можуть використовуватися студентами протягом проходження

педагогічної практики в закладі дошкільної освіти, під час проведення занять для дітей дошкільного віку, а також під час наукового дослідження що має відношення до даної тематики.

Апробація. Медвідь М. Використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку. Всеукраїнська науково-практична конференція «Теоретико-методичні засади наступності в освітньому процесі дошкільної та початкової освіти». Миколаївський Національний Університет імені В.О.Сухомлинського 12 листопада 2024 року

Структура та обсяг роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел (27 найменувань) та додатків. Загальний обсяг роботи 72 сторінок, з них – 35 сторінок основного тексту. У додатках розміщений методичний збірник.

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ ЗДО

1.1. Організація партнерської взаємодії з батьками вихованців

Взаємодія з батьками є ключовим і стратегічно важливим напрямом діяльності закладів дошкільної освіти. Вона відіграє важливу роль у процесі виховання, розвитку та навчання дошкільників, забезпечуючи гармонійний розвиток їх особистості. Актуальність пошуку та впровадження сучасних ефективних форм і методів партнерської взаємодії з батьками зростає у зв'язку з реалізацією концепції Нової української школи. Партнерська взаємодія з родиною, спільне створення позитивної емоційної атмосфери навколо дитини сприяє стабільності сімейних стосунків на користь її розвитку. Як зазначає Н. Токаренко, впровадження практик партнерської співпраці між вихователями дошкільних закладів і батьками спрямоване на досягнення основної мети дошкільної освіти — забезпечення цілісного розвитку дитини, її фізичних, інтелектуальних і творчих здібностей, через виховання, навчання, соціалізацію та формування необхідних життєвих навичок [23].

Аналізуючи методичні рекомендації розуміємо, що організація співпраці батьків дітей та закладів дошкільної освіти впроваджується на наступними напрямками: організація та створення інформаційно-просвітницького середовища для батьків чи опікунів дитини, що її виховують; підвищення педагогічної та фахової майстерності майстерності за допомогою родинного виховання; залучення родинного виховання до суспільного; активізація батьків в освітньому процесі; узгодженість родинного та педагогічного впливу на вихованця; вироблення в батьків та

педагогів позитивних поглядів стосовно партнерської взаємодії, що орієнтована на поведінку, взаємоповагу та взаєморозуміння [7].

Над проблемою взаємодії між закладами дошкільної освіти та сімей вихованців працювали вітчизняні науковці: Г. Борин, Т. Жаровцевої, Л. Загик, А. Залізник, В. Іванової, О. Кононко, В. Котирло, Т. Кулікова, С. Ладивір, С. Михальської, В. Нечаєвої, Л. Островської, Е. Панько, Т. Поніманської. У наукових надбаннях Л. Островської, О. Урбанської розглянуто питання форм та методів роботи ЗДО та сім'ї. В новітній філософії взаємодія сім'ї з соціальними інститутами зображується, як ідея того, що батьки відповідають за виховання дітей, а соціальні інститути підтримують, допомагають, спрямовують та доповнюють їх виховання. Суть цієї концепції закріплена в нормативно-правових актах України, таких як закони «Про освіту», «Про дошкільну освіту» та державний стандарт Базовий компонент дошкільної освіти. Так, у статті 11 Закону України «Про освіту» [22] зазначено, що батьки несуть відповідальність за факт здобуття їхніми дітьми дошкільної освіти. Варто зазначити, що у роботі фахівців дошкільної освіти слід використовувати різні підходи до взаємодії з батьками. Як зазначають Н. Стаднік і Ю. Волинець у посібнику «Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованців», ці підходи мають враховувати конкретні соціальні умови, а також особливості та потреби окремих родин. Ефективними формами співпраці є залучення батьків до освітнього процесу через інформування, навчання, організацію спільних заходів і участь у плануванні й оцінюванні освітньої роботи [26].

Згідно із законом «Про освіту», дошкільна освіта має на меті забезпечити гармонійний розвиток дитини, сприяти її фізичному, інтелектуальному та творчому зростанню, а також формувати соціальні й життєві навички [22]. Для цього важливими є партнерські відносини між вихователями та сім'ями, які будуються на таких принципах: забезпечення емоційного комфорту дітей як у закладі, так і вдома; узгодження цілей та

завдань виховання; повага між батьками та педагогами; урахування сімейних умов у виховному процесі й особливостей освітнього середовища закладу. Н. Стаднік і Ю. Волинець також підкреслюють значущість сучасних форм партнерської співпраці з батьками, які сприяють кращому розумінню ними своєї дитини через спостереження її поведінки у нових умовах. Однією з ключових складових роботи із залучення батьків є створення сучасного освітнього середовища, індивідуальне консультування щодо розвитку дитини, а також залучення до планування й проведення заходів, святкових подій і гурткової діяльності. Крім того, важливо знайомити батьків із досягненнями їхніх дітей і планувати спільну діяльність для забезпечення їхнього всебічного розвитку. Індивідуальний підхід у роботі з дітьми та їхніми батьками сприяє підвищенню довіри й поваги до педагогів. Особисті контакти з родинами створюють позитивний емоційний клімат і зміцнюють партнерські стосунки, що позитивно впливає на виховання та розвиток дітей.

1.2. Форми взаємодії дошкільного закладу з батьками

Партнерська взаємодія між закладом дошкільної освіти (ЗДО) та батьками є фундаментальною для успішного розвитку дитини. Це не просто співпраця, а спільна діяльність, спрямована на створення сприятливого середовища для зростання та розвитку дитини дошкільного віку.

Відповідно до досліджень українських психологів, серед яких О. Кононко, В. Кузьменко, Т. Піроженко, В. Котирло, С. Ладивір, Н. Дятленко та інші, сім'я і дошкільний заклад є ключовими виховними середовищами, кожне з яких вносить свій вклад у формування соціального досвіду дитини. Тільки через тісну співпрацю між ними та узгоджену спільну діяльність можна створити найкращі умови для того, щоб дитина успішно адаптувалася до ширшого соціального світу.

Для ефективної роботи ЗДО потрібно залучати родини вихованців до освітнього процесу, підвищувати педагогічну культуру батьків, формувати відповідальне та усвідомлене батьківство для згуртування та зміцнення сім'ї.

В державному стандарті дошкільної освіти (БКДО 2021 р.) йде мова про активну співпрацю батьків та вихованців. Важливим аспектом виховання є залучення сім'ї до розвитку дитини. Відповідно до закону, сім'я є основним середовищем, де дитина отримує фізичне, інтелектуальне, духовне, культурне та соціальне виховання. Вона не тільки несе відповідальність за належні умови для розвитку дитини, але й повинна брати активну участь у процесах, що відбуваються в її житті. Водночас, навіть при відвідуванні дитиною дошкільного навчального закладу, батьки залишаються відповідальними за її виховання та особистісний розвиток, що чітко зазначено в українському законодавстві, зокрема в Законах «Про освіту», «Про дошкільну освіту» і «Про охорону дитинства». Це підкреслює важливість того, щоб батьки активно взаємодіяли з навчальним закладом, а їхній внесок був спрямований на розвиток не лише дитини, але й формування її здорового способу життя, моральних та етичних орієнтирів [2].

Батьки відіграють вирішальну роль у процесах формування почуття людської гідності у дітей. Як зазначено в Базовому компоненті дошкільної освіти, участь родини у вихованні та навчанні дитини не є лише відповідальністю, але й можливістю для самої родини зміцнити своє соціальне становище, покращити взаємини у сім'ї та забезпечити дітям високий рівень розвитку. Виховання дітей повинно бути спільною справою, і саме через цей процес відбувається соціалізація маленьких громадян. Взаємодія з педагогами повинна бути організована таким чином, щоб це було вигідно і для дітей, і для їхніх батьків, адже це дозволяє формувати міцні і ефективні взаємини між родиною та освітнім закладом [2].

Взаємодія закладу дошкільної освіти з родинами дітей має бути багатогранною та з різними формами співпраці. За допомогою цих форм можна створити сприятливі умови для обміну інформацією, забезпечення

участі батьків у різних освітніх процесах і посилення їхнього впливу на розвиток дитини. Від традиційних форм, таких як індивідуальні консультації, запрошення батьків на заняття, до більш сучасних і інноваційних методів — через інтерактивні виставки, тренінги, ігротеки та навіть мовні театралізовані свята — всі вони мають на меті активізувати участь батьків у навчанні дітей і підтримувати культуру сімейного виховання. Отже, необхідність спільної діяльності закладу дошкільної освіти з сім'єю вихованців об'єднує спільна мета - забезпечити всебічний розвиток дитини. При правильній організації такої взаємодії, співучасті батьків в організації освітнього процесу в ЗДО, у дітей створюється відчуття стабільності та безпеки у дитини.

За підсумками досвіду педагогів-вихователів з організації партнерства з батьками вихованців виділяють такі основні принципи організації партнерської взаємодії: повага у комунікації; створення атмосфери довіри між вихователями та батьками; відкритість у спілкуванні, готовність вислухати один одного; співпраця та спільна робота над розв'язанням проблем та досягненням спільних цілей; конфіденційність, збереження конфіденційності інформації про дитину та її сім'ю.

В дошкільній педагогіці виділяють такі форми партнерської взаємодії:

- Батьківські збори: Регулярні зустрічі для обговорення актуальних питань виховання та розвитку дітей;
- Індивідуальні консультації: можливість для батьків отримати поради щодо виховання своєї дитини;
- День відкритих дверей: батьки можуть відвідати заняття, спостерігати за своїми дітьми в різних видах діяльності;
- Спільні заходи: свята, виставки, майстер-класи, які об'єднують дітей, батьків та вихователів;
- Інформаційні стенди: розміщення інформації про досягнення дітей, рекомендацій для батьків, анонсів заходів.
- Батьківські університети: проведення лекцій, тренінгів для батьків з актуальних питань дитячої психології та педагогіки.

Спільні проекти: створення спільних робіт, участь у конкурсах.

Партнерська взаємодія – це не просто формальність, а необхідна умова для створення гармонійного та ефективного освітнього процесу.

Крім того, важливими є й інші форми взаємодії, що включають наочно-письмові ресурси, такі як тематичні стенди, поради батькам, виставки дитячих досягнень, родинні газети та фотоальбоми, які надають батькам корисну інформацію та дозволяють дізнатися більше про те, як їхня дитина розвивається в групі. Для цього створюються спеціальні куточки та стенди, де розміщується актуальна інформація, яка допомагає батькам краще орієнтуватися в освітньому процесі. Створення ефективних партнерських відносин між педагогічними працівниками та батьками передбачає не лише організацію окремих заходів, а й формування культури співпраці, що базується на взаємоповазі та спільній меті — гармонійному розвитку дитини. Для цього заклади дошкільної освіти використовують різноманітні підходи, що відповідають сучасним вимогам суспільства та сприяють інклюзивному розвитку освітнього процесу. Одним з таких підходів є запровадження нетрадиційних форм співпраці, які активно використовуються у сучасних дошкільних закладах. Наприклад, організація сімейних свят або інноваційних проєктів, спрямованих на розвиток креативності та критичного мислення у дітей, дозволяє батькам не лише бути спостерігачами, а й активно долучатися до освітнього процесу, що має позитивний вплив на взаємини в родині та на розвиток дитини.

Усе це створює простір для розвитку соціально-педагогічного патронату родин, що включає не лише надання необхідної інформації, але й психологічну підтримку, консультування з питань виховання, здоров'я та безпеки дітей. Наприклад, для покращення комунікації з родинами можуть бути організовані індивідуальні зустрічі з педагогами, де обговорюються питання розвитку дитини, можливі труднощі та шляхи їх подолання. Ці зустрічі можуть бути персоналізованими, доповненими засобами

дистанційної комунікації.

Водночас маємо відзначити, що ефективна співпраця з батьками неможлива без належного педагогічного супроводу. Педагоги повинні бути не лише фахівцями в галузі освіти, але й психологами, які можуть своєчасно помітити зміни у поведінці або розвитку дитини та вчасно залучити батьків до процесу корекції чи підтримки. Саме завдяки такій підтримці з боку педагогів, батьки можуть успішно долати складнощі, що виникають у вихованні дітей, а також отримати необхідні знання й інструменти для поліпшення своєї ролі у розвитку дитини. Загалом, взаємодія з родиною не обмежується лише формальними заходами. Важливо створювати атмосферу, де батьки відчують себе частиною освітнього процесу, де їхня участь у житті дитини є не лише необхідною, але й бажаною. Сучасні освітні заклади повинні активно шукати нові форми співпраці, аби залучити батьків до процесу виховання і навчання дітей, використовуючи як традиційні, так і сучасні підходи. Така співпраця сприятиме створенню здорового психологічного клімату як у сім'ї, так і в колективі дошкільного навчального закладу.

Активізації співпраці з сім'єю може сприяти спроба залучити батьків до самої організації освітньої діяльності, що можна здійснити за належного педагогічного супроводу. Наприклад, можуть бути організовані практикуми та консультації з певних аспектів виховання, вечори запитань і відповідей, «Дні добрих справ», або спеціальні зустрічі, де батьки разом з педагогами можуть вирішувати різні питання. Важливим є також проведення батьківських зборів, конференцій та клубів, де обговорюються актуальні питання і де батьки можуть поділитися своїм досвідом. Усі ці форми сприяють зміцненню співпраці між родинами та дошкільними установами, а також покращують ефективність навчання і виховання дітей. Крім того, педагогічний колектив має працювати над тим, щоб ці форми були максимально результативними, залучаючи батьків до посильних соціальних та педагогічних процесів.

Зробимо підсумок найбільш поширених форм сучасної співпраці з батьками, а саме:

Інформаційні форми взаємодії:

- Інформаційні стенди: Розміщувати інформацію про розвиток дитини, її досягнення, особливості вікової групи. Публікувати рекомендації щодо виховання та розвитку дітей. Анонсувати майбутні заходи та події.
- Буклети та пам'ятки: Створювати інформаційні матеріали на актуальні теми (розвиток мовлення, підготовка до школи тощо). Розповсюджувати їх серед батьків на батьківських зборах або під час індивідуальних консультацій.
- Веб-сайт та соціальні мережі: Створити сторінку закладу, де розміщувати фотографії, відео, новини, оголошення. Організувати групи в соціальних мережах для обміну досвідом між батьками.
- Електронна пошта та СМС-розсилка: Використовувати для оперативного інформування батьків про важливі події.

Активні форми взаємодії:

- Батьківські збори: Проводити тематичні збори (наприклад, “Розвиток мовлення у дошкільнят”, “Підготовка до школи”). Залучати батьків до обговорення проблем та пошуку спільних рішень. Організувати тренінги та майстер-класи для батьків.
- Індивідуальні консультації: Проводити бесіди з батьками щодо особливостей розвитку їхньої дитини. Давати рекомендації щодо виховання та розвитку дитини.
- Дні відкритих дверей: Запрошувати батьків на заняття, спостерігати за дітьми в різних видах діяльності.

- Спільні заходи: Організовувати свята, виставки, конкурси, де батьки та діти беруть активну участь. Проводити спільні екскурсії, пікніки.
- Батьківські клуби: Створювати групи за інтересами (книжковий клуб, клуб творчих батьків тощо).
- Волонтерська діяльність: Залучати батьків до допомоги в оформленні груп, проведенні заходів.

Зрозуміло, що існують бар'єри в комунікації, взаємодії, такі як недостатня зацікавленість батьків; різний рівень освіти та культури батьків, нестача часу у батьків. Тому для усунення таких бар'єрів педагог-вихователь створює умови для співпраці: необхідно враховувати індивідуальні особливості сім'ї, пропонувати короткі, інформативні зустрічі, використовувати сучасні засоби комунікації; пропонувати різноманітні форми взаємодії, залучати батьків до активної участі.

1.2. Теоретичний аналіз впровадження технології проєктної діяльності в сучасному ЗДО

Згідно з визначенням Р. Уоткінса, проєкт – це вмотивоване бажання особистості виконати завдання, згідно поставленої мети та мати результат. Проєкт, як термін, походить від латинського слова *projectus*, що означає «кинутий вперед», і позначає задум або ідею, що має свою форму в описі та обґрунтуванні, розкриваючи його сутність і можливості для реального впровадження. Проєкт містить в собі мету, яку діти приймають як власну і засвоюють, що є для них актуальним і значущим. Це конкретна форма самодіяльності, в рамках якої дитина залучена до творчої діяльності, що має чіткий практичний результат, і є процесом поетапного наближення до реалізації поставленої мети. Відповідно до В. Кільпатрика, проєкт є методом

в межах якого дитина засвоює основні взаємозв'язки та закономірності навколишнього світу в чітких педагогічних рамках, він є невід'ємною частиною системи виховання, що функціонує в межах програми особистісного розвитку.

Проект - це та, чи інша дія, яка виконується від серця з певним задумом.

Український науковець Григорій Ващенко трактував метод проєктів як частину активного навчання, акцентуючи на тому, що він привчає дітей до регулярної планомірної роботи та розвитку систематичних навичок [2].

Нині метод проєктів є важливим елементом сучасної освіти, в тому числі і в дошкільних закладах. Так, у своїй роботі «Психолого-педагогічне проєктування взаємодії дорослого і дитини» доктор психологічних наук Тамара Піроженко зазначає, що навчальний процес має будуватися не на формальному вивченні предметів, а на основі практичної діяльності, що дозволяє організовувати проєкти, орієнтуючи їх на реальний досвід дітей[18].

У дошкільній освіті проєктна діяльність може мати різні форми, що відрізняються за складністю завдань, тривалістю виконання, способом взаємодії учасників і формами проведення. Важливою є можливість адаптувати проєкт до конкретних потреб кожного вихованця. Т. Коршунова в своїй статті «Диференційований підхід до типів проєктування» пропонує розрізняти два основні типи проєктної роботи: по-перше, це проєктна діяльність, організована педагогом, а по-друге, методика, якою вихователь забезпечує участь дітей у проєктній діяльності [12]. На основі цих визначень можна виділити кілька ключових аспектів:

- по-перше, метод проєктів стимулює розвиток креативності та самостійності у дітей, допомагаючи їм діяти відповідно до конкретних ситуацій;
- по-друге, цей метод відповідає сучасним запитам, адже дитина зацікавлена лише в тих завданнях, які вона вибирає сама, і здатна отримувати задоволення від процесу;

- по-третє, завдяки проєктній діяльності діти навчаються застосовувати теоретичні знання для вирішення практичних завдань у реальному житті;
- по-четверте, надаючи дітям можливість працювати в індивідуальному темпі, цей метод дозволяє кожному реалізувати свій потенціал, відповідно до його особистих можливостей і рівня розвитку.

Проєкт вихователя - це систематизована, спланована діяльність педагога спрямована на вирішення певної проблематики і яка зазвичай має певний позитивний результат, як от розв'язання проблеми (повне або часткове) чи формулювання гіпотези для подальшого її доопрацювання. Такому проєкту притаманна стандартизована форма організації та здійснення. Опишемо основну структуру проєкту:

- 1) Постановка проблеми;
- 2) Визначення мети;
- 3) Фаза розробки – складання плану;
- 4) Фаза реалізації;
- 5) Фаза завершення передбачає оцінку проробленої роботи та її результатів, планування подальшої роботи над темою проєкту чи дотичними тематиками, розширення контексту теми.

Л. Козак наголошує, що метод проєктів є важливим інструментом для вирішення різноманітних завдань вихователя в його професійній практиці. Це може включати оновлення навчальних матеріалів для групи, організацію цікавих пізнавальних заходів на природі, створення нових тематичних планів чи поглиблене ознайомлення з темою через метод занурення. Темою проєкту може бути організація роботи з дітьми на конкретну тему, яка має значення для їхнього розвитку. Проєкт, створений дітьми, є частиною загального проєкту вихователя та відображає не тільки його мету, а й розв'язання конкретних завдань. Співпраця між вихователем і дитиною є ключовим елементом у розв'язанні нових проблем.

Успіх проєкту значною мірою залежить від створення середовища для пізнавальної активності дітей.

Проєктна діяльність у дошкільному віці має особливості, враховуючи вікові та розвиткові особливості дітей. Інтерес дітей до проєкту зростає, коли завдання відповідають їхнім пізнавальним запитам і бажанню проявити себе в спільній діяльності з дорослим.

Отже, аналізуючи метод проєктів та проєктну діяльність в цілому у закладі дошкільної освіти можна зробити висновок, зазначений підхід для організації дитячої діяльності позитивно впливає на гармонійний розвиток особистості завдяки інтересу та співпраці з вихователем, і значно покращує педагогічну майстерність самого вихователя. Впевнено стверджуємо, що застосування проєктової діяльності в умовах сучасних ЗДО забезпечує активізацію освітнього процесу та всебічний розвиток дитини.

Проєктна діяльність у дошкільній освіті є одним із найбільш ефективних методів розвитку дитини, оскільки вона стимулює активну участь у розв'язанні проблем, що виникають під час створення певного продукту. Цей процес, у свою чергу, дозволяє дитині не тільки набувати нових знань, але й розвивати здатність до самостійного мислення та прийняття рішень. З точки зору організації такої діяльності, вона сприяє інтеграції різних сфер знань та вмінь, що є важливим аспектом навчання в дошкільному віці.

На думку вихователя-практика К. Андросович, проєктна діяльність включає в себе багато видів самостійної діяльності, які враховують інтереси і потреби дітей, зокрема ті, що виникають у процесі пізнання світу навколо. Вона сприяє розвитку особистості через взаємодію з дорослим та стимулювання дитячої ініціативи. Під час роботи над проєктом діти займаються різними видами діяльності: від пошукової та дослідницької роботи до творчого самовираження через ігри, конструювання та фантазування. Важливим аспектом є те, що проєктна діяльність не

обмежується лише результатом, але й передбачає весь процес пошуку рішень, аналізу та експериментів [1].

Використовуючи проєктну діяльність, вихователі створюють умови для того, щоб діти могли самостійно знаходити способи вирішення задач, вчитися в процесі експериментування та досліджень. Це дозволяє кожній дитині відчувати себе суб'єктом, активним учасником власного навчального процесу. Через такі проєкти діти не лише вчаться здобувати нові знання, але й розвивають впевненість у своїх силах, адже їм надається право вибору і свобода дій. Таким чином, проєктна діяльність є потужним інструментом для розвитку дітей у дошкільному віці, адже вона поєднує пізнавальний процес з творчим самовираженням.

Суть проєктної діяльності полягає в підтримці та активізації інтересу дошкільників до різних проблем під час даного виду роботи.

Проєктна діяльність у дошкільній освіті спрямована на розвиток пізнавальних інтересів дітей і формування їхньої здатності самостійно застосовувати знання в різних ситуаціях. Вона вимагає орієнтації в інформаційному просторі та розвитку критичного мислення. Діти, залучаючись до проєктної діяльності, вчаться знаходити рішення для конкретних завдань, заповнювати пробіли в знаннях і застосовувати отриману інформацію на практиці, що стимулює їхній розвиток як самостійних дослідників. Важливо, що проєктна діяльність пов'язана з інтересами і потребами дітей, що дозволяє їм відчувати глибоке залучення до процесу і мотивує до навчання.

Проєктна діяльність сприяє формуванню в дітей творчого ставлення до довкілля, розвитку здатності розуміти взаємозв'язки між явищами світу. Це дозволяє дітям вчитися діяти свідомо і охоче, адже проблема, над якою вони працюють, має для них значущість і відповідає їхнім інтересам та можливостям. Як зазначає професор Т.Піроженко, знання, отримані через проєкт, стають значущими для дитини, і тому вони засвоюються

ефективніше. Вони не просто запам'ятовуються, а стають частиною особистого досвіду дитини, що сприяє її самореалізації [18].

Зміна ролі педагога є важливим аспектом проєктної діяльності. Від вихователя, який традиційно є носієм знань, він перетворюється на організатора пізнавального процесу, допомагаючи дітям у пошуках рішень проблем. Педагог виступає як консультант і помічник, а не як головний джерело знань. Завдяки цьому діти вчаться самостійно знаходити інформацію, робити висновки та вибирати способи презентації своїх досягнень на загал.

Згідно з дослідженням Л. Козак та Г. Король, проєктна діяльність у закладах дошкільної освіти має кілька важливих характеристик, які відрізняють її від інших методів навчання. По-перше, вона сприяє практичному застосуванню знань, а по-друге, завдання є варіативними та дозволяють дитині проявляти ініціативу і творчість. Окрім того, діяльність у межах проєкту приносить публічний результат, що підвищує інтерес дітей до навчання. Проєктна діяльність включає в себе завдання у вигляді проблеми, що стимулює дитячу діяльність, цілеспрямовану взаємодію з вихователем та однолітками, і призводить до знаходження конкретного результату – рішення, яке діти «відкривають» самостійно [10].

Л. Швайка також наголошує на різноманітності проєктів залежно від масштабів завдань, тривалості, координації та форми реалізації. Однак є спільні риси для всіх типів проєктів, зокрема, визначення мети діяльності дітей і завдань вихователя. Вихователь має діяти, керуючись принципами особистісно орієнтованої освіти, педагогіки партнерства і дитиноцентризму. Це передбачає створення освітнього середовища, яке відповідає потребам дітей і заохочує їхню самостійність, ініціативність та творчість. Вихователь також має підтримувати емоційно комфортні умови, щоб сприяти розвитку дітей і допомогти їм досягти цілей проєкту [14].

Ключовою метою проєктної діяльності є не лише розв'язання конкретної проблеми, але й пошук нових значущих питань і відповідей на

них. Завдяки цьому, на фінальному етапі проєкту діти здобувають нові знання, вчать ставити важливі для них питання та аналізувати отриманий досвід. Важливо, що проєктна діяльність дозволяє дітям бути активними учасниками процесу, де вони не тільки отримують нові знання, а й активно долучаються до створення кінцевого результату, що має для них значущість.

В низці педагогічних досліджень дитяча проєктна діяльність розглядається як варіативний складник проєктної діяльності педагога. В межах поточного дослідження розглядатимемо проєктну діяльність як засіб на основі якого можна здійснювати успішну організацію дитячої діяльності.

Визначимо кроки реалізації проєкту. На першому, підготовчому етапі, вихователь повинен дотримуватись таких дій: формулювання проблеми проєкту, розробка сюжетно-рольової ситуації, визначення мети та завдання проєкту; розробка орієнтовного плану реалізації освітньої діяльності (гнучкість та варіативність). Наступний крок реалізації з дітьми проєктної діяльності (за Т. Піроженко) включає виділення, обговорення проблеми та завдань до її розв'язання; розробку самого проєкту та його презентацію по завершенню; аналіз отриманих результатів та проведеної роботи на різних її етапах, а також формулювання нової проблеми що витікатиме чи доповнюватиме попередню.

Л. Козак і В. Коваль акцентують увагу на перевагах проєктної діяльності зі старшими дошкільниками у співпраці з вихователем. Передусім діти вчать взаємодіяти, працювати в команді, контролювати свої дії та дотримуватися дисципліни, без чого досягти спільної мети неможливо [10].

Науковець Н. Токаренко підкреслює, що сучасний педагог-вихователь повинен знаходити нові та ефективні технології, які допоможуть йому розвивати творчі здібності, формувати навички самоосвіти та саморозвитку. Можемо стверджувати, що метод проєктів стає більш нагальним та забезпечує збагачення і корегування освітнього процесу [23].

Висновки до першого розділу

Отже, проєктна діяльність є сучасним і ефективним інструментом всебічного розвитку та формування особистості дитини, активно впроваджуваним у практику дошкільної освіти. Проєктна діяльність дошкільників відзначається різноманіттям і варіативністю, допускаючи елементи фантазії та творчості. Вона обов'язково включає ігровий контекст, враховує вік та досвід дітей, а також їх провідний вид діяльності.

Робота над проєктом стимулює пізнавальну активність дітей, сприяє формуванню їх «Я-концепції», особистісному розвитку, а також забезпечує глибоке засвоєння знань і навичок. Проєктна діяльність сприяє розвитку критичного і системного мислення, творчих здібностей, комунікативних навичок і стійкості в умовах обмеженого часу та чітко визначеної мети. Проте вона також вимагає високої педагогічної майстерності від вихователя та передбачає складну та об'ємну підготовчу роботу перед реалізацією проєкту.

Таким чином, метод проєктів — це педагогічна технологія, що поєднує дослідницькі, пошукові та проблемні методи і прийоми, що є творчими за своєю суттю. Вміння ефективно застосовувати метод проєктів є показником високої кваліфікації педагога та прогресивної методики навчання і розвитку дітей.

РОЗДІЛ II. ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ З ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ПРОЄКТІВ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДО ПРОВЕДЕННЯ СВЯТ З БАТЬКАМИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

2.1. Стан досліджувальної проблеми з використання методів проєктів в освітньому процесі закладу дошкільної освіти

У взаємодії «педагог-батьки-дитина», проєктна діяльність є продуктивною формою взаємодії, що відображається в активній співпраці дітей та дорослих, а також забезпечує: розвиток творчості у будь-якій діяльності; новітні інтегровані підходи до виховання і навчання дошкільників.

Для впровадження технології проєктної діяльності в дошкільний заклад педагогам-практикам пропонуються методичні рекомендації, доробки методистів дошкільних закладів, передовий педагогічний досвід. Наприклад, фаховий журнал «Проєктна діяльність» КОЗА-ДИСКа «Шаблони і розробки для вихователя-методиста», де акцентовано на важливості організації проєктної діяльності в дошкільному закладі. Вихователі та методисти можуть ознайомитися із ознаками, етапами впровадження та структурою проєктної діяльності через пам'ятки, алгоритми та схеми, що розміщені на диску. Журнал пропонує розробки конспектів занять із роздатковим матеріалом, презентації та аудио-відеозаписи, сценарії свят, які є базою запропонованих проєктів [21].

В сумісній проєктній діяльності, батьки стають безпосередніми учасниками освітнього процесу, активно, вмотивовано беруть участь в розробці та реалізації проєктів, усвідомлюють свою роль в діяльності.

Теми і зміст проєктів обирають педагоги-вихователі спільно з дошкільниками та їх батьками, після окреслення нагальних завдань щодо процесу розвитку дітей, їх інтересів.

Педагог-практик Галина Смольникова описує свій досвід впровадження спільної з батьками проєктної діяльності таким чином, у проєкті «Казка в нашій родині» виготовляється альбом улюблених казок, фотокарток, малюнків, статті, книги які допомагають під час виховання; проєкт «Чудо пальчики» забезпечує усвідомлення батьками необхідності розвитку дрібної моторики рук дитини для мовленнєвого розвитку, а також прояв власної творчості під час виготовлення посібників для тренування рук з підручного матеріалу.

Педагог наголошує, що необхідна умова здійснення будь-якого проєкту є активізація пізнавальної діяльності дошкільників, спільна творчість [26].

Проєкти розраховані на тривале виконання у часі. Завершувати проєкт педагог пропонує презентацією, яка передбачає або випуск газет, або альбомів, організацію виставок, свято. Батьки, дошкільники задоволені спільною діяльністю, радіють досягненням один одного.

У 20-ті роки ХХ ст. у США метод проєктів став освітньою технологією. Цікавим фактом є те, що інтерес до цього методу широко розповсюджується в Україні та інших країнах.

Практична цінність будь-якого спільного проєкту батьків з педагогами заключається в орієнтації на всіх його учасників на кінечний результат а, головне, на дітей, створення умов для пізнавальної діяльності, інтересу, мотивації, взаємодії з родинами вихованців.

Акцентуємо, що участь батьків у спільних проєктах дає можливість педагогам-вихователям ближче познайомитися з родинами вихованців, ою'єднати їх в групи по інтересам, не боятись висловлень та відстоювань власних ідей та думок, проявити креатив під час різних різнопланової діяльності (наприклад виконувати роль людини якоїсь професії). Виконання проєктів також забезпечує позитивний та дружній мікроклімат в команді, допомагає знайти спільну мову та порозуміння батьків з вихователями, викликають бажання допомогти один одному в процесі організації

змістовного та радісного життя дітей у дошкільному закладі та в сімейному колі.

Проекти, в яких батьки приймають участь, за часом виконання можуть сягати від пари днів до декількох тижнів, інколи місяців. Тема проєкту та його тривалість, зазвичай залежить від проблеми над якою працюють педагоги та батьки, також впливає відсутність чи наявність умов для виконання в закладі дошкільної освіти.

Аналіз фахових видань, сайтів закладів дошкільної освіти міста Кривого Рогу дозволив представити орієнтовну тематику спільних проєктів див. Додатки (Додаток А): проєкти соціального спрямування; інформаційно-комунікаційного спрямування; творчі проєкти; проєкти екологічного спрямування.

Важлим фактором роботи над проєктом є чітке усвідомлення мети та спільний алгоритм роботи усіх учасників, своєчасний початок пошуку інформації та аналіз наукової літератури, обов'язково впровадити окреслений план дій, а також публічно продемонструвати готові результати та підбити отримані підсумки.

Педагог Г.Смолякова виділяє такі етапи діяльності батьків і педагогів у проєктах:

Підготовчий етап. Педагоги з батьками спільно окреслюють тему, дискутують над метою проєкту. Цей етап важливий саме в плані зацікавлення та мотивації батьків до участі в ньому. Отриманні результати анкетування педагоги-вихователі демонструють батькам. Після чого спільно формують складі і кількість учасників проєкту, а також період його виконання.

Планування. Передбачення гіпотези (результату), підбір джерел, методів та засобів аналізу потрібної інформації, розробка критеріїв оцінювання і результату роботи. Під час цього етапу роботи, вихователі й батьки обговорюють ідеї та матеріально-технічне забезпечення для виконання, створюють план дій, розподіляють між собою окреслені завдання.

Освітньо-розвивальне середовище вихователі можуть сформувати або в приміщенні де знаходиться група або безпосередньо в самому ЗДО, наприклад: музична зала, фізкультурна зала. За необхідністю план роботи змінює вихователь або хтось із батьків, що розуміється на даній проблемі.

Збір інформації. Робота з літературними джерелами. Завдання педагога – опосередковано керувати діяльністю батьків у роботі в групах або самостійно. Необхідно зважати на обізнаність батьків стосовно проблеми, а також на їх педагогічну підготовленість.

Аналіз. Аналіз інформації, окреслення висновків. Для систематизації та аналізу отриманої інформації батьки разом із педагогом дискутують. Для фіксації діяльності усіх учасників проєкту, а також ходу виконання на різних етапах можна використовувати фото- та відео-техніку. Це дозволить продемонструвати, окрім отриманого результату, цей хід виконання, до якого не були задіяні інші групи. Фото та відеоматеріали також висвітлюють підтримку одиної одного всіх учасників, що може заохотити батьків до приєднання під час реалізації іншого проєкту.

Представлення й оцінювання результатів. Звітувати за виконання проєкту батьки можуть письмово, використовуючи демонстраційні матеріали або навіть усно.

Педагоги спільно з батьками колективно обговорюють, оцінюють внесок кожного учасника (інколи використовують самооцінювання), усвідомлюють чи використали всі наявні можливості, підводять підсумки та дають відповіді на запитання інших груп.

За словами О. Пехоти, проєкти творчого спрямування можуть не мати детальної структури спільної діяльності: вона залежить від кінцевого результату, має логіку спільної діяльності та відповідає інтересам всіх учасників даного проєкту. Учасники, попередньо, обговорюють результат, який мають отримати, а також в якій формі будуть демонструвати його: стінівка, тематичне свято або вечір, відеокліп або невеликий фільм, груповий фотоколаж, виставка чи у вигляді журналу. Для проведення такого проєкту

необхідно заздалегідь підготувати макет для журналу(фотоальбому, стінівки), сценарій та відповідне матеріальне забезпечення для створення фільму, розробити програму вечора чи свята [17].

В додатках наводимо приклад творчого проєкту «Новорічна подорож до країни дивувань »(Додаток Б)

Мета. Сприяти розвитку творчих здібностей дітей, гармонізації взаємодії у сім'ї та розширенню уявлень про традиції спільної театралізованої діяльності.

Завдання:

- Залучити родини до участі в освітньому процесі через театралізовану діяльність.
- Формувати уявлення дітей про різноманітність святкових традицій.
- Розвивати навички взаємодії в колективі, сценічну творчість та емоційний інтелект.
- Зміцнювати довіру та співпрацю між педагогами, дітьми та батьками.

Учасники проєкту: педагоги, батьки та діти.

Висновки

Спільну театралізовану діяльність дітей та дорослих можна вважати дієвою для вдосконалення виховних можливостей сім'ї та закладу дошкільної освіти, якщо створені необхідні умови: врахування індивідуально-типологічних особливостей учасників означеної діяльності при плануванні психолого-педагогічного супроводу, що спирається на виховний потенціал сім'ї; консультативна допомога (вихователів методистів, педагогів, практичних психологів та ін.) батькам при підготовці проведення вистав; присутність матеріально-технічної бази, а саме центри театральної діяльності, де продемонстровано різні види театрів; костюмерні для шиття, підбору театральних костюмів, виготовлення декорацій та реквізитів; бібліотека фото- та відеоматеріалів (казки, п'єси, сценарії, аудіо- та відеозаписи).

Найдоцільнішими формами взаємодії педагогів та батьків дітей є: виготовлення костюмів; майстерки зі створення реквізитів; тренінги з розвитку акторських здібностей; консультації

Основними здобутками проєкту можна виділити: збагачення колективної роботи дітей, їх батьків та педагогів; налагодження взаємин вихователів та батьків із дошкільнятами (від звичайного спостереження до активного їх залучення; врахування її можливостей та інтересів); підвищення їх самооцінки через залучення до активно-творчої діяльності; зміцнення форм поведінки через свідоме дотримання морально-етичних норм.

2.2. Презентація методичної розробки з проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку

Мета: методичної розробки: сприяти активізації спільної діяльності дошкільників, батьків вихованців, педагогів-вихователів.

Актуальність впровадження методичної розробки. Дослідження українських психологів (О. Кононко, В. Кузьменко, Т. Піроженко, В. Котирло, С. Ладивір, Н. Дятленко та ін.) доводять: сім'я та заклад дошкільної освіти – два виховні явища, що забезпечують дитину певним соціальним досвідом, оскільки їх взаємозв'язок та узгодженні дії складають сприятливі умови для особистісного розвитку дитини. Кожна сторона взаємодії (батьки, педагоги, вихованці) є рівноправими у взаємодії. Досягнення успіху у процесі виховання дитини залежить від систематично-активної співпраці ЗДО з сім'ями дітей. Тому метод проєктів якнайкраще підходить до такої взаємодії.

Практичне значення того чи іншого проєкту, над яким працюють батьки спільно з педагогом полягає в орієнтації всіх учасників на результат,

а головне на дітей, вибудувати умови для всебічного розвитку, виховання та навчання в родинному колі, а також в закладі дошкільної освіти.

Робимо висновок, що залучення батьків до виконання проєктів дозволяє їм ближче познайомитись з іншими родинами, створити групи по інтересам, проявляти креативність у різноматнітних видах діяльності, вільно висловлюватись та відстоювати власні ідеї. Окрім цього, проєкти налаштовують на позитив, спонукають до дружньої атмосфери, налагоджують взаєморозуміння між вихователем та батьками, підштовхують до взаємодопомоги, щоб організувати змістовне та радісне життя дитини вдома та в ЗДО.

Серед спільних проєктів з батьками пропонуємо наступні проєкти - свята:

- проєкт “Свято сім’ї”: конкурси для тат, мам, спортивні ігри, естафети;
- проєкт “Творча родина”: конкурси сімейних малюнків, аплікацій, виробів;
- проєкт “Здоров’я в родині”: цикл занять для батьків про здоровий спосіб життя, правильне харчування, фізичну активність;
- проєкт “Я досліджую світ”: батьки разом з дітьми проводять експерименти, спостереження за природою.

При підготовці та проведенні проєктів з досвіду роботи сучасних вихователів слід дотримуватись таких правил:

- збереження індивідуального підходу: кожна дитина та кожна сім’я є унікальними, тому важливо враховувати їх особливості;
- позитивна мотивація: створення атмосфери довіри та взаєморозуміння, завжди підкреслювати успіхи дітей;
- використання сучасних технологій : використовувати сучасні засоби комунікації для ефективнішої взаємодії;
- системність: проєктна партнерська взаємодія має бути систематичною та комплексною.

Дотримання таких принципів дозволить створити міцні партнерські відносини між закладом дошкільної освіти та сім'єю, що сприятиме гармонійному розвитку дитини.

Представляємо розробку спільних проєктів педагогів-вихователів, дошкільників та їх батьків (див.Додаток В, Г).

В додатках представлений методичний збірник з організації спільних проєктів з батьками вихованці з проведення свят, виставок, спільної діяльності. В збірці крім завдань представлений додатковий методичний матеріал, поради для вихователів щодо організації партнерської взаємодії з батьками. Укладений матеріал містить сценарії різноманітних свят, ілюстративний матеріал. Матеріал методичної збірки буде цікавий методистам закладів дошкільної освіти, педагогам-вихователям закладів дошкільної освіти, батькам вихованців, студентам спеціальності 012 Дошкільна освіта для проходження практики.

Висновки до другого розділу

Залучення батьків до педагогічного процесу є основною умовою для розвитку особистості дитини. Освітньо-виховний процес ґрунтується на взаємопов'язаних процесах – організація різноманітних форм роботи з батьками та змістовно-педагогічної роботи з дітьми, що гарантує безперевний педагогічний вплив.

Будь-яка розвиваюча програма не зможе забезпечити повноцінний результат, якщо немає співпраці з сім'єю, в ЗДО відсутні умови для залучення батьків дітей до освітньо-виховного процесу. Запорукою успішного розвитку дошкільника є сумісна з дорослими пізнавальна активна діяльність як в освітньому закладі, так і в родинному колі.

Підсумовуючи вище зазначене, можна зробити висновок, що метод проєктів – один із ефективних методів роботи закладу дошкільної освіти з родинами вихованців. Він дозволяє виконати багато завдань організації виховання та розвитку дитини. Формує не тільки пізнавальну активність, а й мотивацію до навчання, до активної діяльності. В закладах дошкільної освіти використовують різні види проєктів: спрямовані на екологічне виховання, формування різних видів художньої діяльності, спортивні проєкти, проєкти щодо проведення свят. Завжди викликають радість та бажання прийняти участь, гордість за своїх батьків проєкти, які освітній заклад проводить разом з батьками вихованців. Такі проєкти дозволяють організувати справжню взаємодію, довірливі стосунки, сумісно з батьками педагоги-вихователі виконують завдання освітнього процесу - виховання та розвиток особистості дошкільника.

ВИСНОВКИ

Метою дослідження було теоретично обґрунтувати особливості використання методів проєктів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку; укласти методичну розробку.

В ході дослідження був проведений :

Аналіз та систематизація теоретичного матеріалу з теми дослідження. Були проаналізовані досліджень українських психологів, серед яких О. Кононко, В. Кузьменко, Т. Піроженко, В. Котирло, С. Ладивір, Н. Дятленко з організації партнерської взаємодії з батьками вихованців.

Констатовано, що сім'я і дошкільний заклад є ключовими виховними середовищами, кожне з яких вносить свій вклад у формування соціального досвіду дитини. Тільки через тісну співпрацю між ними та узгоджену спільну діяльність можна створити найкращі умови для того, щоб дитина успішно адаптувалася до ширшого соціального світу.

Уточнення поняття «проєкт». Проєкт містить в собі мету, яку діти приймають як власну і засвоюють, що є для них актуальним і значущим. Це конкретна форма самодіяльності, в рамках якої дитина залучена до творчої діяльності, що має чіткий практичний результат, і є процесом поетапного наближення до реалізації поставленої мети.

Нині проєктна діяльність є важливим елементом сучасної освіти, в тому числі і в закладах дошкільної освіти. Освітній процес будуватися не на формальному вивченні предметів, а на основі практичної діяльності.

Залучення батьків до виконання проєктів дозволяє їм ближче познайомитись з іншими родинами, створити групи по інтересам, проявляти креативність у різноматнітних видах діяльності, вільно висловлюватись та відстоювати власні ідеї. Окрім цього, проєкти налаштовують на позитив, спонукають до дружньої атмосфери,

Практичне значення того чи іншого проєкту, над яким працюють батьки спільно з педагогом полягає в орієнтації всіх учасників на результат,

а головне на дітей, вибудувати умови для всебічного розвитку, виховання та навчання в родинному колі, а також в закладі дошкільної освіти.

Отже, «проектна діяльність» являє собою практичну діяльність, що дозволяє організувати реальний досвід дітей. В ході дослідження було акцентовано на особливості методів проектів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку, визначені види проектів та акцентовано на сумісних проектах з батьками вихованців: сучасні соціальні проекти, проекти, присвячені спільним святам, екологічні проекти, проведення спортивних свят- проектів.

Була укладена методична розробка з використання методів проектів під час підготовки до проведення свят з батьками дітей старшого дошкільного віку .

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андросович К, Проектна діяльність у сучасному дошкільному навчальному закладі. Серія “Педагогіка” 2018.125 с.
2. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) [Текст] / Науковий керівник Т.Піроженко К.: *Спеціальний випуск журналу «Вихователь-методист дошкільного закладу»*. 2021. 64 с.
3. Борин Г. В. Організаційно-педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів до роботи з батьками дітей раннього віку. *Обрії*. 2015. № 1 (40). С. 9–12.
4. Борин Г. В. Професійна підготовка студентів до просвітницько-консультативної взаємодії засобами педагогічної практики. *Науковий вісник Мукачівського державного університету*. 2015. Випуск 2. (Серія «Педагогіка та психологія»). С. 32–36.
5. Ващенко Г. Загальні методи навчання: [Підручник для педагогів]. – Київ, українська видавнича спілка, 2012. С. 331–353.
6. Вераска М. Організація проектної діяльності у дитячому садку: творчі проекти [Текст]. *Вихователь-методист дошкільного закладу*. 2016. №2. С. 31–36.
7. Взаємодія закладу дошкільної освіти та сім’ї у вихованні самостійності дітей старшого дошкільного віку: навчально-методичний посібник / укл.: О. В. Лісовець. Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2022. 99 с.
8. Горбуленко Л. В. Тематичні проекти для дітей старшого дошкільного віку [Електронний ресурс] https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/15709/1/O_Linnik_Proektna
9. Козак Л., Коваль В. Проектна діяльність як засіб підготовки дитини до навчання у Новій українській школі. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2020 р., № 71, Т. 1.

10. Козак Л.В., Король Г.А. Проектна діяльність як чинник пізнавального розвитку дітей дошкільного віку. *Науковий фаховий журнал «Інноваційна педагогіка»*. Випуск 18. 2019. Т. 3. С. 169–174.
11. Концепція Нової української школи. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>.
12. Коршунова Т. Л. «Диференційований підхід до типів проектування» [Електронний ресурс]/Режим доступу: http://poipro.pl.ua/otmz/kruglyj_stol
13. Методичні рекомендації щодо організації взаємодії закладів дошкільної освіти з батьками вихованців : лист МОН України від 11.10.2017 № 1/9-546 [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://drive.google.com/file/d/0Bxpu4GDxDpc7YWWvcWUtVWJpdEk/view>.
14. Метод проектів у діяльності дошкільного закладу /[укладач Л. А. Швайка]. Х.: Вид. група «Основа», 2010. 203 с.
15. Михальська С. А. Вплив сім'ї на формування особистості дитини. *Вісник. № 121. Том II. (Серія "Психологічні науки")*. С. 22–28.
16. Обов'язкова освіта дітей старшого дошкільного віку: форми здобуття, організація і зміст роботи: Збірник методичних матеріалів [Текст] / [авт.-упоряд.: О. П. Долинна, А. П. Бурова, О. В. Низковська, Т. П. Носачова]. Тернопіль: Мандрівець, 2011. 480 с.
17. Пехота О.М. Освітні технології. Навчально-методичний посібник .К.,” А.С.К.”, 2001. 254 с.
18. Піроженко Т.О. Програма технології психолого-педагогічного проектування. *Дитячий садок*. 2014. № 16. С. 8–9.
19. Програма розвитку дітей старшого дошкільного віку «Впевнений старт». Тернопіль: Мандрівець, 2019. 104 с.
20. Проектні технології у дошкільному навчальному закладі [Текст] / Буракова Ю. Д. Харків: Вид. гр. «Основа», 2009. 204 с.

- 21.Проектна діяльність. КОЗА-ДИСКА. Шаблони і розробки для вихователя-методиста. Випуск 2013.3 [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://vmetodyst.blogspot.com/2013/09/20133.html>
22. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page>.
- 23.Токаренко Н. Метод проєктів у дошкільному закладі. *Педагогічні технології*.К 2018. С. 35–39.
24. Токаренко Н. М. «Метод проєктів як ефективний засіб організації розвивально-пізнавальної активності дітей старшого дошкільного віку» [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://poippo.pl.ua/otmz/kruglyj_stol/3.pdf.
- 25.Смольникова Г. Метод проєктів у роботі з батьками . *Дошкільне виховання, 2015, № 1*. С. 16-19.
- 26.Стаднік Н.В., Волинець Ю.О. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти до партнерської взаємодії з батьками вихованцівhttps://www.narodnaosvita.kiev.ua/?page_id=5320
27. Формування життєвої компетентності у дошкільника. Навчально-методичний збірник / Упорядник Коршунова Т. Л.Полтава: ПОШПО 2011. Режим доступу: <http://poippo.pl.ua/otmz/biblioteka/zbirnik3.pdf>